

AZ ÁRVÁCSKA IMÁJA

Lukáts Márta

Istenem, gyöngé,
erőtlen száramon
Előtted meghajtom fejem,
s elsuttogom belső bánatom.
Látod, itt élek szerényen,
a nyomorúság földjén,
sokszor ellep a sötétség,
felhők tornyosulnak fölöttem,
vigasztalanság van körültem
és minden olyan reménytelen.
Vágyam sem virulhat ki másban,
mint ebben az illattalan,
egyszerű, bársonyos kis virágban.
De lám, harmatcseppet látok,
s hirtelen felragyog benne a szemed,
Teremtőm, nagy Isten!
Fényes, ragyogó tekinteted
belőlem minden homályt eltüntet.
Megújuló érzéssel hódolok,
sok ajándékozdra, kegyelmedre,
irgalmadra gondolok.
Vigyázz rám, maradj velem,
hogy Neked éljek
szünös-szüntelen.

Forrás: www.keresztenydalok.hu